

L'Aloma estava convençuda que ella, una nena de set anys, era la millor mestra que un esquirol podia tenir per aprendre a fer tot allò que un esquirol ha de saber fer.

Tot va començar —el fet que l'Aloma volgués ser mestra d'un esquirol— un dia que tornava de l'escola amb el seu avi. Anaven pel camí que feien sempre, ran del petit bosc que separava el seu barri del centre de la ciutat, quan van

sentir un gemec rere uns matolls.

En acostar-s'hi, van adonar-se
que aquells matolls es movien.

Al principi no hi van veure res.
Tot i això, els matolls seguien movent-se
i es continuava sentint un somic.
Va ser quan l'avi de l'Aloma va apartar
les branques més grosses dels matolls,
que van descobrir què era allò que els
feia moure. O, més ben dit, qui.

Fet una boleta, a terra, hi havia un esquirol petit, de color ataronjat, amb una taca marró a la punta de la cua, com si hi tingués un gla pintat. En veure l'Aloma i el seu avi, va intentar fugir, perquè, com tothom sap, els esquirols tenen por de les

persones, però no va poder... Va fer una passa i va caure. Va ser llavors que van adonar-se que tenia una pota ferida.

L'Aloma i el seu avi el van dur ben ràpid a ca la veterinària del barri. Ella li va fer radiografies, ecografies,

anàlisis i unes quantes proves més de noms estranys, que ni l'Aloma ni el seu avi no van recordar mai més. Quan totes les proves van estar fetes, la veterinària va desinfectar i embenar la ferida de l'esquirol i els va dir que, després d'uns dies de repòs a casa, ja el podrien deixar anar.

—Moltes gràcies—va respondre l'Aloma—, però no el podem deixar anar. Ara ja és de la nostra família.

La veterinària, arrufant el nas, va contestar-li:

sentir. N'estava tan poc, de convençuda, que va fer veure que no ho havia sentit i va dir al seu avi:

—Crec que l'esquirol necessita un nom. Si no, com el cridarem, quan, per exemple, l'haguem d'avisar que el sopar és a taula?

—No, aquest esquirol és petit. Ha d'aprendre les coses que han de saber els esquirols. I només un esquirol gran, que visqui en llibertat al bosc, pot ensenyar a un de petit tot el que li cal.

L'Aloma va sortir de la consulta molt poc convençuda del que acabava de

